

NET OP ZEE HOLLANDSE KUST (NOORD) MET HOLLANDSE KUST (WEST)

Betrokkenen bij het project kijken terug op het proces. Wat ging goed, wat kon beter? Hoe hebben ze de samenwerking met het ministerie van Economische Zaken en Klimaat (toenmalig ministerie van Economische Zaken/EZ) ervaren? De aanpak van projecten is maatwerk. De feedback uit de gesprekken, opgedane inzichten en ervaringen neemt het ministerie van EZK mee bij het nog beter betrekken van de omgeving van volgende projecten. De gesprekken met betrokkenen zijn gehouden in december 2017–januari 2018.

Jeroen van Haeren, projectmanager TenneT TSO B.V. (initiatiefnemer)

“Met de RCR-procedure [procedure rijkscoördinatieregeling] haalt de minister de verantwoordelijkheid voor een groot deel weg bij de decentrale overheden. EZK is daarmee zelf verantwoordelijk voor het project en medeverantwoordelijk voor het omgevingsproces. Voor puur technische kwesties hebben wij 1-op-1 contact met stakeholders, maar als er bredere maatschappelijke belangen in het geding zijn stappen we er als TenneT en EZK samen op af. Die rol pakken ze bij EZK goed op.”

“In september 2016 zijn we begonnen met een inventarisatie in het zoekgebied van alle belangen op zee en op land. Van zandwinning en visserij tot stedelijk gebied en industrie. Daarmee zijn in november de eerste sessies met stakeholders belegd. Deze leverden zeven varianten op. Die moesten vervolgens tot twee worden teruggebracht. Het zijn er vier geworden. De regio had hoge verwachtingen van de aanleg van de kabels over de bodem van het Noordzeekanaal, maar deze variant zou grote problemen geven. De regio heeft begrip getoond voor de bezwaren, zo bleek uit het regioadvies aan de minister voor aanlanding bij Wijk aan Zee.”

“In het omgevingsproces hiernaar toe hebben we samen met de bestuurlijke en private stakeholders heel veel uitgezocht. Over de techniek bij boren en ontgraven, over bomkap en milieueffecten. In veelvuldig contact met de regiostakeholders is naar oplossingen gezocht. Informatie uit de regio zelf is daarbij onontbeerlijk. Met provincie en gemeenten is gekeken naar de plaatsing van een transformatorstation. Dat is allemaal bijeengebracht in een afwegingsnotitie die bestuurders moest helpen een keuze te maken.”

“Het is belangrijk om via goed omgevingsmanagement weerstand vroegtijdig in beeld te krijgen en samen naar oplossingen te zoeken. Met een grotere rol voor de regio, dankzij het regioadvies, lukt het vaker om bezwaren om te buigen naar win-winsituaties.”

Rik Duijts, vergunningverlener Rijkswaterstaat

“De zee lijkt leeg, maar er zijn ook hier veel verschillende belangen. Denk aan de scheepvaartroutes, de haven van IJmuiden, kabels, leidingen, de zandwinning en het bestaande windpark. Milieubelangen spelen minder, want kabels in de zeebodem vormen geen groot risico voor het milieu. De knelpunten zaten bij de belangen op land en de route door het Noordzeekanaal, de favoriete optie van de gemeenten. Over deze optie hebben we

als RWS [Rijkswaterstaat] min of meer ons veto uitgesproken. Er waren zoveel obstakels voor kabels door het kanaal. De vervuilde bodem, de kruisingen met bestaande kabels, leidingen en tunnels. Het was eigenlijk niet te realiseren.”

“Bij Hollandse Kust zuid heb je te maken met de gemeente Rotterdam een partij die zo zijn eigen middelen heeft om gewicht in de schaal te leggen. Hier gaat het veelal om wat kleinere gemeenten. Die krijgen op deze manier toch nog invloed. Ze hebben nu zelf meegedaan en zijn tot de conclusie gekomen dat dit [aanlanding boven Wijk aan Zee] de beste optie is.”

“Na het voorkeursalternatief komt de invulling van de details van de inpassing, ook daarin heeft de omgeving meerdere mogelijkheden om invloed uit te oefenen. Dat kan gaan over boren in plaats van ontgraving, boomaanplant ter compensatie van bomenkap of andere mitigatie van ingrepen in de omgeving. Daar is men doorgaans best gevoelig voor.”

“RWS is het bevoegd gezag op zee, wij hebben van daaruit veel invloed en bovendien eenvoudig toegang tot andere relevante partijen. Wij hebben geen klagen als het over omgevingsmanagement gaat, wil ik maar zeggen. Bij de gemeenten zijn de geluiden wellicht anders.”

Tim de Rudder, wethouder Beverwijk

“Het was goed dat EZ meteen is begonnen met voorlichting. De windparken gingen er komen en dan moet er ook worden aangeland en aangetakt. Van de routes via het Noorzeekanaal hebben we als regio gezegd: als dat technisch en vanuit de scheepvaart kan, dan graag. Dat geeft de minste ruimtelijke problemen. Er is nog niet gekozen, maar we weten inmiddels dat die optie ingewikkeld is. We hebben als regio daarom aangegeven dat tracé drie, aanlanding bij Wijk aan Zee en aansluiting op een transformatorstation bij Tata Steel, nu de ‘minst problematische’ optie lijkt.”

“Het dorp Wijk aan Zee, gemeente Beverwijk, leeft onder de rook van Tata. Daar zit men niet op extra belasting van de omgeving te wachten. Wij gaan er niet over, maar als je ergens niet over gaat kun je er altijd nog vóór gaan. Dat zullen we ook zeker doen voor onze inwoners. We hebben in het regioadvies niet voor niets gesproken over de ‘minst problematische’ variant. Daarmee houden we ons kruit droog om toch nog met zienswijzen te komen als er bezwaren rijzen bij de uitwerking van de plannen, of als er maatschappelijke beroering ontstaat.”

“Ik ben blij met de mogelijkheid die ons geboden is om met een regioadvies te komen, hoewel dat proces strikt bestuurlijk is gehouden. Dat snap ik op zich wel, maar je had er ook voor kunnen kiezen om wijkgroepen en bewonersraden te betrekken. Het is de vraag of je dat in het deel van het traject na het voorkeursalternatief nog kan ‘inlopen’, zeker als de bestuurders in de regio zich al hebben uitgesproken.”

Guido Schild, projectleider Stichting De Noordzee

“Bij de trechtering van zeven naar vier alternatieven was waren we niet betrokken. Voor ons begint het nu pas. Wij hebben voor Net op Zee Noord de afwegingsnotitie voor de regioconsultatie ontvangen en gaan nu een ecologische review op de tracé-opties doen. Daarbij consulteren we andere relevante organisaties zoals Vogelbescherming Nederland, Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer, Landschap Noord-Holland, de Noord-Hollandse Milieufederatie en Stichting Duinbehoud. We doen dus niet alleen het deel op zee, al is het zo wel begonnen.”

“Wij vinden wel iets van duurzame energie en windenergie, maar zijn meer bezig met het ‘hoe’. Wat wij doen is ook geen omgevingsmanagement, ons doel is de kwaliteit van de m.e.r. [milieueffectrapportage] te verbeteren en vanuit ecologisch oogpunt te adviseren over de beste tracé-opties. Dat doen we door alle relevante kennis uit de omgeving te betrekken. We vormen een van de schakels tussen het projectteam en de omgeving. Onze rapportages zijn daarmee een graadmeter voor het draagvlak bij organisaties voor de verschillende opties.”

“Zodra een optie gekozen is, zullen nog meer onderzoeken worden ingesteld om tot een ‘passende beoordeling’ te komen. Ook die onderzoeken zullen door ons gereviseerd worden.”

Carine Vleerbos, beleidsmedewerker Provincie Noord-Holland

“De provincie bewaakt de toekomstbestendigheid van het project met het oog op nog te ontwikkelen windparken, de duurzaamheid en de ruimtelijke kwaliteit. Dat gaat om bescherming van het duingebied, de weidevogels, de archeologie, het natuurnetwerk en de duurzaamheidstransitie. Maar het gaat ook over de woningbouwbelangen, bedrijventerreinen, Tata en de ontwikkeling van het Noordzeekanaalgebied.”

“Drie van de varianten liepen door de Stelling van Amsterdam. Daar waren we als provincie niet zo gelukkig mee. Met een opgave voor het vinden van een locatie van drieëneenhalve tot zeven hectare voor één of meer transformatorstations moet het erfgoedbelang goed gewogen worden. We hebben in enkele sessies met betrokken gemeenten naar alternatieven gezocht. Die zijn door TenneT verder opgepakt en uitgewerkt en gaan nu ook mee in het planproces. Daar is goed mee omgegaan.”

“Ook hier is [evenals bij Net op Zee – Hollandse Kust Zuid] een regioadvies aan de minister ingebouwd voor een weloverwogen keuze van het voorkeursalternatief. Het is een advies en de minister kan anders beslissen, maar het is voor de provincie en de gemeenten prettig om niet overvallen te worden door een besluit. Het voelt ook niet als een project van bovenaf, omdat alle informatie goed wordt gedeeld. Veel meer dan een traditionele procedure met een infobijeenkomst, één mogelijkheid voor zienswijzen en dan een besluit. Nu is onlangs een afwegingsnotitie verspreid waar precies in staat welke tracés en transformatorlocaties zijn afgevallen of meegenomen en waarom. Alle voor- en nadelen zijn nuchter geïnventariseerd, zonder beoordeling. Dat helpt enorm bij het opstellen van het regioadvies. Echt een kroon op het omgevingsproces!”

